

νυψώσωσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἀξίαν, νέοι σπαταλῶντες τὸν χρόνον καὶ τὴν ἀκμὴν αὐτῶν καὶ τὰ χρήματα καὶ τὸ πατρικὸν αὐτῶν ὄνομα ὅπως καθίστανται προσφιλεῖς μεταξὺ τῶν ἐταίρων, δὲν εἶνε μήτε νέοι, μήτε γέροντες, μήτε ἄνθρωποι, ἀλλὰ πῖθηκοι καλῶς τρεφόμενοι καὶ καλῶς θωπευόμενοι καὶ οὐδὲν πλέον. Εἶνε ἄλλη ἡ νεολαία τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων, ἥτις παρὰ πᾶσαν ἀπρονοήσιαν καὶ ἐνοχὴν τῆς κυβερνήσεως, παρὰ πάντα τὰ δέθηρα κοινωνικὰ διδάγματα τὰ ὅποια ὑποβάλλονται αὐτῇ καθ' ἐκάστην, παρὰ πᾶσαν τὴν μετριοτάτην ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ἀξίαν τῶν ἐκπαιδευτηρίων σας καὶ παρὰ τὴν ἀσυνειδήσιαν καὶ τὸν καθαρῶς πολιτικὸν χρωματισμὸν τῶν πλειοτέρων καθηγητῶν σας, γνωρίζει νὰ ὑπερνικᾷ διὰ τῆς ἐγκριτερότητος τὸσαῦτα προσκόμματα καὶ νὰ μὴ ἐλαττώσῃ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸν ζῆλον αὐτῆς. Αὕτη ἡ νεολαία εἶνε ἐκείνη ἥτις θὰ διαδεχθῇ ὑμᾶς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ κοινωνικῇ περιωπῇ, ἐφ' ἣν ἀναξίως ἀνῆλθατε, καὶ θὰ ἐκσφενδονίσῃ μέχρι τοῦ πλοῦ ὅπου ἀξίζει νὰ ζῇ τὸ ἑλληνοφθόρον ὕμῶν σύστημα, τὸ ὅποιον δὲν ἀφῆκε λίθον ἐνδοξον χωρὶς νὰ στενάζῃ διὰ τὴν παρούσαν ἀθλιότητα καὶ τὸ ὅποιον ἡμαῦρωσε καὶ τὴν κονίαν αὐτὴν τῶν ἀθανάτων ἔρειπῶν τῆς Ἀκροπόλεως.

**Κ. Ἱεροκλῆς**

## Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΗΜΩΝ

**Β'**

Ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ὑπογραφῇ τὸν Μάρτιον τοῦ 1881 ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συνθήκη καὶ ἀφοῦ ὑπεγράφη ἀκόμη, ζήτημα ἐγεννήθη ἐὰν εἴχομεν ἀξιόμαχον δυνάμιν νὰ πολεμήσωμεν ἐναντίον τῆς Τουρκίας. Ὅλοι κατὰ τὸ φαινόμενον ἐπεπέσαμεν τότε—καὶ εἴχομεν οἱ πλείονες δίκαιον, καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἔθνος—ἐναντίον τοῦ μακαρίτου Κομουνδούρου, τοῦ στερῆσαντος τὴν εἰρήνην. Καὶ ἐὰν ὑπῆρχον ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν δισταγμοὶ περὶ τοῦ ἀξιωμαχοῦ τῶν ἐλλήνων δυνάμεων, ὠφείλομεν καὶ ὡς ἀντιπολίτευσις καὶ ὡς ἔθνος νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης. Ἡ θύελλα παρήλθεν, ἡ εἰρήνη ὑπεγράφη, ἡ κατοχὴ ἔλαβε χώραν, ἡ ἐνωσις ἐπανηγυρίσθη, ὁ βασιλεὺς περιῆλθε τὰς νέας ἐπαρχίας καὶ εἰσῆλθον καὶ αὖθις εἰς τὸ στάδιον τῆς εἰρήνης, ὅπερ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἦν καὶ εἶνε καὶ ἐσταίῃσως ἐπὶ πολὺ ἀκόμη στάδιον πολεμικῶν προπαρασκευῶν. Τὰ πάθη κατεσιγάσθησαν, τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος οἱ πόθοι ἐπληρώθησαν, τὸ προδοτικὸν ὑπουργεῖον ἔπεσεν, ἡ ἀναμνηστικὴ κυβερνήσις ἦλθεν. Τότε ἄρχονται αἱ ἐμπιστευτικαὶ διαχύσεις, αἱ κρυφαὶ μεταμέλειαι, αἱ ἰδιαίτεραι ἐξομολογήσεις, ἡ ἀπονομή δικαιοσύνης, αἱ σκηναὶ τῆς ἀναγνωρίσεως. Τί ἐξ ὧν τούτων ἐσχηματίσθη εἰς ἀλήθειαν; Ὅτι ἡ Ἑλλὰς τότε δὲν ἦτο ἐτοίμη νὰ πολεμήσῃ. Ὁμιλήσαμεν μετὰ τῶν εἰδήμονεστέρων ἀξιωματικῶν, ἐλάβομεν ἐκθέσεις περὶ τῆς κατοχῆς, ἐπληροφόρηθημεν τόσα γεγονότα, ἡκούσαμεν τόσα πράγματα ἢ πεποίθησις ἐξ ὧν αὐτῶν ἐπήγαγε μία: Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ κηρύξῃ τακτικὸν πόλεμον. Ὅπισθοχωρήσατε ἀπὸ τοῦ 1881 εἰς τὸ 1877, ἔτος τοῦ ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, καὶ τῶν πολεμικῶν ἡμῶν προπαρασκευῶν. Τότε ἀπογοήτευσις δὲν εἶχε καταλάβει τὸ ἔθνος, αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ ἦσαν πλήρεις, ὁ δὲ πᾶς πετώματ' οὐκ εἶχομεν ὁσφρανθῇ

καὶ ἡ ἐλπίς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤθελε κατέλθει εἰς ἐνέργειαν ἐπληροῦ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν παντός Ἑλλήνου. Ποία ἦτο ἡ πεποίθησις τῶν κυβερνώντων, ἡ πεποίθησις τῆς οἰκουμένης περὶ τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος; Ἡ πεποίθησις ἦν σπαράσσειν τὴν καρδίαν τοῦ, ἐξέφρασεν ἐν ὁδῷ διὰ τῶν περιπύτων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων δύο ἄρθρων τοῦ ὁμοειδήμου Δελιγεωργίου, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἂν ἐκῆρυσσε τότε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐμπερδευμένης οὖσης εἰς τὸν κατὰ Ρωσίας πόλεμον, θὰ μετεβάλλετο εἰς νέα Σόδομα καὶ Γόμορρα. Εἶνε ἡ φράσις τοῦ, ἥτις τὴν ἐπαύριον τῆς ἐν Ἀθήναις στάσεως ἐναντίον τῶν μελῶν τῆς Οἰκουμένης Κυβερνήσεως ὡς ἀφείσης νὰ ὑπογραφῇ ἡ εἰρήνη πρὶν κηρύξῃ τὸν πόλεμον, κατεσίγασεν ὅλην τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἔθνους, καὶ μετουσίωσεν αὐτὴν εἰς βαθεῖαν, βαθεῖαν μελαγχολίαν.

Τὸ 1877 λοιπὸν μετὰ συντόνους προπαρασκευάς, ἀνέτοιμοι· τὸ 1880, μετὰ δεινὴν ἐπιστρατεῖαν καὶ θάπνας τριακοσίων ἑκατομμυρίων, ἀνέτοιμοι· καὶ τὸ 1883, κατὰ τὸ ἄρθρον τῆς Ὁρας, ἔτοιμοι! Ποῖον θαῦμα ἐμετολόγησε κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ θαυμάσιον ἀποτέλεσμα;

Ποῖον θαῦμα;

Αὐτό:

Κατηργήθη ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἡ διετὴς θητεία, ἡ μόνη ἐν τῇ ἐπικρατούσῃ παρ' ἡμῖν στρατιωτικῇ διαφθορᾷ, παραλυσία καὶ ἀμαθεία δυνάμενη κάπως νὰ μορφώσῃ στρατιώτας.

Εἰσῆλθον αὐτῆς ἡ μονοετὴς θητεία, δυνάμει τῆς ὁποίας σήμερον, μετὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὁρας, κατηργήθησαν τὰ γυμνάσια διὰ τὰ πεζικὰ σώματα, διότι, λέγει, μόνον τὰ τεχνικὰ ὅπλα χρῆζουσιν ἀσκήσεων.

Οὐδὲν ἐγένετο καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα στρατιωτικὸν γυμνάσιον, πλὴν τῆς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γρίβαν εὐθὺς μετὰ τὸ Καραλή-Δερβὲν συγκεντρώσεως ἱκανοῦ στρατοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀσκηθείσης πολεμικῶς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας· ἀλλὰ καὶ ταυτὴν, ὡς ἐγράφομεν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ στρατοῦ ἡμῶν ἄρθρῳ, τῷ δόντι ἀφορμὴν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν στρατιωτικὴν συζήτησιν, ματαιωθεῖσαν, ἀδιότι ἐκ τοῦ μέτρου, ὅπερ ἔλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Τρικούπης τοῦ νὰ ἀνακαλέσῃ τὰ ἐκεῖ συγκεντρωθέντα σώματα, τὰ γυμνάσια τῆς ταξιαρχίας, αἱ εἰκονικαὶ μάχαι, τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα ἐματαιώθησαν.»

Οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ στρατὸς ἀπείχε τόσον πολὺ ἀπὸ τῆς νομοθετημένης δυνάμεως τῶν 29,500 ἀνδρῶν κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὁρας, μολὶς εἶνε 24,000, σύμφωνα ὅμως μετὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ ψεῦδη ἃ διευτυπᾶνισε βέβαια δὲν εἶνε οὔτε εἰκοσι χιλιάδες!

Ἐπωλήθησαν ὅλα τὰ ἀδρῶς ἀγορασθέντα κτῆνη τοῦ στρατοῦ καὶ ἔμεινε πάλιν γυμνὸν τὸ ἵππικόν, ἐνῷ κατὰ τὴν νεωτέραν πολεμικὴν, ὅπως ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ τακτικὸς στρατὸς πεζικός, ἀνάγκη ἐπίσης νὰ ὑπάρχῃ τακτικὸς στρατὸς ἵππικός.

Ἀφηρεῖσθαι διὰ τῆς συστάσεως Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν τὸ ἄνθος τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ οὕτως ἐξηγεῖται ἡ ἐντελής τῶν γυμνασίων κατάργησις.

Οὐδεμία ὀχυρωματικὴ ἐργασία ἐγένετο, τὰ δὲ ἐν Ἠπείρῳ ἀρξάμενα ἔργα διεκόπησαν καὶ ἐσάπησαν.

Περὶ οὐδενὸς πολεμικοῦ ὁργανισμοῦ ἐλήφθη φροντίς.

Τίς θὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἀγνοῦστον.

Καλεσάν

Ἡ λήξασα ἐβδομάς ἐν Κων)πόλει δικαίως δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἐβδομάς τῶν γάμων. Οὕτω τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν Σέρραις πράκτορος τῆς Αὐστρίας κ. Ἀλέξ. Χαδζῆ Δήμου μετὰ τῆς βαρυφέρρου δεσποινίδος Αἰκατερίνης Λιάμπη. Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν αὐθημερόν διὰ Παρίσιους. Ὁρα τῶν καλῶν! Τὸ Σάββατον ἐν Καδίκιῳ δύο ἀδελφοὶ τῆς περοτικῆς πλουτοκρατίας Ἀμαλία καὶ Ρόζα Κόρπη ἐκρεμάσθησαν ὡς καλλίστισται βότρυς ἡ μὲν εἰς τὸν βραχίονα τοῦ Δημητρίου Βιδόβιτς, ἡ δὲ εἰς τὸν τοῦ κ. Α. Τουβίνη. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγένοντο οἱ γάμοι ἐν Φαναρίῳ ἐντὸς τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ τοῦ υἱοῦ Ρικᾶκη μετὰ τῆς κόρης τοῦ ἀρχιάτρου τοῦ Σουλτάνου Μαυρογένους πασᾶ. Τί κρίμα νὰ μὴ προστίθεται εἰς τὴν προῖκα καὶ ὁ τίτλος! Ὡς εἰχομεν τὸν νέον Ρικᾶκην μικρὸν πασᾶ! Χθὲς δὲ πάλιν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι ἄλλου πλουσίου ὁμογενοῦς, τοῦ κ. Δαμπρινούδη. Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, λοιπὸν!